

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **M. S.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 12. 2004, č. j. 11 Az 48/2004 - 23,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2004, č. j. OAM-419/LE-05-07-2004. Předmětným rozhodnutím žalovaný neudělil stěžovateli azyl dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o azylu“) a zároveň rozhodl, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 citovaného zákona.

Stěžovatel současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a dále o přiznání odkladného účinku.

Z ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vyplývá, že stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel požádal v kasační stížnosti o ustanovení právního zástupce. V reakci na tuto žádost zaslal městský soud dne 8. 12. 2005 stěžovateli formulář o osobních, rodinných a majetkových poměrech a současně stěžovatele vyzval, aby jej ve lhůtě 15 dnů vyplněný vrátil. Stěžovateli byla ve smyslu ustanovení § 46 a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), na jehož použití odkazuje ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. doručena výše uvedená výzva dne 25. 12. 2005, a to uplynutím desetidenní úložní lhůty.

V soudem stanovené 15denní lhůtě stěžovatel své majetkové a osobní poměry městskému soudu nedoložil.

Dne 4. 1. 2006 městský soud vydal usnesení č. j. 11 Az 48/2004 - 57, kterým žádost stěžovatele o ustanovení právního zástupce zamítl. Současně stěžovateli uložil, aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení usnesení doplnil podanou kasační stížnost v tom smyslu, že uvede, kdo jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat.

Usnesení bylo stěžovateli doručeno ve smyslu ustanovení § 46 a § 50c o. s. ř. dne 19. 1. 2006.

Stěžovatel ve stanovené lhůtě nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro toto řízení.

Protože nezbytnou podmínkou, bez níž nelze řízení o kasační stížnosti vést, je povinné zastoupení stěžovatele advokátem a tento nedostatek nebyl v průběhu poskytnuté lhůty odstraněn, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu